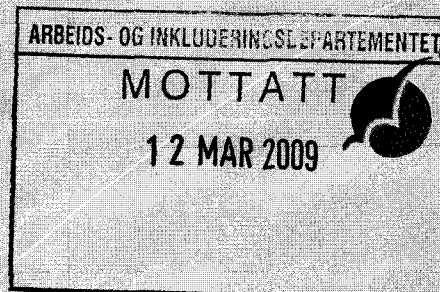

Arbeids- og inkluderingsdepartementet
Postboks 8019 Dep
0030 OSLO

Attføringsbedriftene

Essendropsgt. 3, 0368 Oslo
Boks: 5473 Majorstua, 0305 Oslo
Telefon: 23 08 86 50
Telefaks: 23 08 86 59
E-mail: attforing@sbl.no

www.attforingsbedriftene.no

Oslo 3. mars 2009

Svar på høring om ny Lov om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen

Bransjeforeningen Attføringsbedriftene viser til Deres høringsbrev av 23. januar 2009 og har enkelte kommentarer til det nye lovforslaget.

Vårt første punkt er at vi tror det er riktig med en slik lov som er med på å tydeliggjøre ansvar og oppgaver for den nye Nav – forvaltningen. Spørsmålet er om dette er nok til å få en effektiv forvaltning gitt at Nav styres av to ulike forvaltningsnivåer; stat og kommune.

Vi tror det er helt nødvendig, og støtter derfor, innføringen av en tilsynsordning som ansvarsfestes hos Fylkesmannen, jfr. § 7-3. Vi savner imidlertid et nærmere reglement, herunder ikke minst hvor ofte slike tilsyn skal foretas. Det forventes at slike minimumskrav blir fastsatt i forskrift jfr. § 7-3, 3. ledd. Tilsyn flere ganger pr. år bør være et minimum. Nav har, som vi ser daglig i media, et potensiale til å bli brukerens fiende. Derfor er hyppige tilsyn, hvor også brukerne blir involvert, viktig. Her kan kanskje tilsynsutvalgene til Helseinstitusjoner være en mal, 2-4 tilsyn pr. halvår, halvparten uanmeldt og hvor dialog/intervjuer med brukerne er svært viktig.

Boliger til vanskeligstilte, jfr. § 3-5 er vi også tilhenger av legges til Nav fordi dette er som regel en nødvendig forutsetning for å drive annen aktivitet knyttet til arbeidslinja.

§ 4-3, Stønad i særlige tilfeller er viktig, det har vi ikke minst sett der Nav ikke har kapasitet til å utbetale rettighetsbaserte ytelser.

§ 4-4; Bruk av vilkår heter et i 2. Ledd at man kan stille vilkår om arbeidsoppgaver i bostedskommunen. Vi forstår ikke hvorfor det er nødvendig å presisere bostedskommunen. Svært mange norske kommuner er meget små og det er rimelig å anta at en sosialklient kan bedre ha nytte av arbeidsoppgaver som kan utføres i en annen kommune. Vi foreslår følgende setning: *"Det kan stilles vilkår om at mottakeren skal utføre passende arbeidsoppgaver så lenge stønaden oppebæres"*.

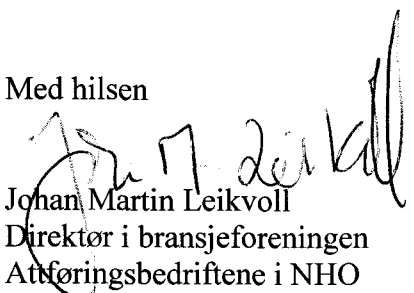
§ 4-12 Rett til Individuell plan er svært viktig erfarer våre attføringsbedrifter fordi da er det bl.a. ansvarsfestet hvilke ulike instanser og gjerne kontaktpersoner som har ansvar for hva. Erfaringene fra våre attføringsbedrifter er imidlertid at svært få personer har slik Individuell Plan. Vi anbefaler at dette er et punkt som kan være en viktig oppgave, og bør presiseres i

forskrift, for det nyopprettede Tilsynet som Fylkesmannen har ansvar for. Her vil en god brukerdialog ute på tjenestestedene være viktig. Burde dette være noe som også kunne delegeres til folkevalgte organer slik at den demokratiske kontrollen med Nav ble styrket, jfr. Tilsynsutvalg for Hjemmetjenester, Helseinstitusjoner mv.?

Når det gjelder Kvalifiseringsprogrammet har vi noen merknader som baserer seg bl.a. på erfaringer så langt med programmet:

- I § 5-2 heter det at "Programmet skal inneholde arbeidsrettede tiltak..." vi mener at arbeidsrettet bør byttes ut med "arbeidsforberedende". Det begrepet mener vi passer bedre til intensjonen i tiltaket jfr. § 5-1 punkt b.
- Videre er vi bekymret for kvaliteten på de tilbud som deltakerne får tilbud om rundt om i kommunene. Våre erfaringer er at det nå etableres ryddegrupper, skogsgrupper, parkgrupper og lignende, tilsvarende det vi hadde på 1980-tallet i tiltaket Arbeidstreningsgrupper og som grunnet dårlige evalueringer ble bygget ned på 1990-tallet og stort sett omgjort til dagens Arbeidspraksis i skjermet virksomhet og Arbeid med Bistand. Vi foreslår derfor en ny siste setning til § 5-2, 1. Ledd "*Kvaliteten på tiltakstilbudet settes etter de regler og krav som gjelder for ordinære arbeidsmarkedstiltak*".
- Videre er vi skeptiske til § 5-2, 4. Ledd hvor det settes krav til "full tid". Erfaring fra langvarig arbeid med brukere som har en lang vei til en ordinær jobb, gjerne med rus/psykiske problemer, er at man trenger ofte å starte litt forsiktig for så å øke arbeidslengden i takt med økt mestringsevne. I for eks. Arbeidspraksis i skjermet virksomhet, som er et godt egnet tiltak for personer med kvalifiseringsstønad, er det mulig for å starte med f. eks. halv arbeidsuke. Det kan virke slik at formuleringen i § 5-2 er til hinder for det. I så fall er det meget uheldig.
- I § 5-3 settes det en frist på iverksettelse på kvalifiseringsprogram på hele 6 måneder. Dette er etter vår mening altfor lang frist. Mange sosialklienter med for eksempel rusproblemer har stort behov for å få et tilbud raskt, ellers så er de vanskelig å få tak om et tilbud lar vente på seg. Vi mener at her må det stilles langt sterkere krav til Nav. Det bør hete "senest innen 4 uker". Rask igangsettelse er til alles fordel. Med 6 måneders grense er vi redd dette heller blir normen og dermed bidrar til en unødig innelåsning av sosialklienter på passive stønader.
- § 5 – 7 setter stønadsgrense for personer under 25 år på 2/3-dels stønad. Dette viser vår erfaring er altfor lavt og tvinger deltakeren på kvalifiseringsprogrammet til ulike kommunale tilleggsstønader og fremmer ikke motivasjon for å delta i programmet. Vi mener alle deltakere bør ha stønad lik 2 G.

Med hilsen

Johan Martin Leikvoll
Direktør i bransjeforeningen
Attføringsbedriftene i NHO